

‘ර්චිපස්’ හා ‘රත්නාවලී’ නාට්‍යද්‍රව්‍යෙහි ගැටුමෙහි සාදාග්‍රාහ්‍යතාව හා දාජ්‍රේයෙහි
විසඳාග්‍රාහ්‍යතාව
ලදයකුමාර, එස්. එම්. කේ. එම්.

ග්‍රීක නාට්‍යකරු සෞගෝලික්ස්ගේ ‘ර්චිපස්’, සම්භාවන අපරදිග නාට්‍ය කෘතියකි. ‘රත්නාවලී’ පෙරදිග සම්පූදායට අයන් හර්හදේවයන්ගේ දාග්‍රාහ්‍යකාවා නිර්මාණයකි. රත්නාවලී නාට්‍යය, හරත මූතිවරයාගේ නාට්‍යගාස්ත්‍රීය සිද්ධාන්ත මතාව හාවිත කළ ප්‍රශ්නස්ථ නිර්මාණයකි. ඇරිස්ටෝටල් ස්වකිය කාට්‍යාගාස්තුයේ අගුගන්තම ගෝකාන්තය ලෙස නම් කර ඇත්තේ ‘ර්චිපස්’ නාට්‍යයයි. ර්චිපස් හා රත්නාවලී තුළනාත්මක ව අධ්‍යයනයේදී සන්දර්භය හා අහිලාඡ වශයෙන් සාදාග්‍රාහ්‍ය ලක්ෂණ උපුලන බව පෙනෙයි. ර්චිපස් රුපු දෙදාවයෙහි සරදමින් පිඩා විදි සානුකම්පිත වරිතයකි. දෙදාවය, ඉරණම, කර්මය නිසර්ගසිද්ධ උරුමයක් ද නැතහොත් අදාග්‍රාහ්‍යමාන බලවත් හස්තයක අනුල්ලංසනිය ආකුමයණයක්දිය නිර්ණය කිරීම සුකර නොවේ. යථාරුවාදී දාජ්‍රේ කොළඹයෙන් සමස්ථය නිර්ණය කිරීම අපරදිග සාහිත්‍ය නිර්මාණයන්ට පොදු ලක්ෂණයකි. දෙදාවය පිළිබඳ ර්චිපස් නාට්‍ය නිර්මාණය ඔස්සේ සෞගෝලික්ස්, සහංස්‍යා සුපෝෂණය කරනු ලබන්නේ යථාරුවාදී වින්තනයෙහි. උදේනී රුපු දෙදාවයෙන් සන්තාජ්‍රිය ලද හාග්‍රාහනයෙන් දෙවායෙන් සරදමට ගොදුරු වූ රත්නාවලී අනවරත අනපෙක්ෂිත සිද්ධි සන්තතියකින් පිඩාවට පත් වේ. එහෙත් නාට්‍යාවසානය සුබාන්තයක් වේ. දෙදාවය හා ඉරණම යන සංකල්පිය ගැටුම කෙන්දුය වූ මේ නාට්‍යද්‍රව්‍යයේදී ‘ර්චිපස්’, දුක්ඛාන්ත වීමටත් ‘රත්නාවලී’ සුබාන්ත වීමටත් බල පැහැදිලි හේතු සාධක ගවේෂණය කළ යුතු වේ. ‘ර්චිපස්’ නාට්‍ය තැරුණු ප්‍රෙක්ෂකයෙන් සානුකම්පිත වූහ. එම්මතක් නොව එම්මතින් මුවහු ජ්වලාවන්දෙයි ලබා ගත්තේය ය. රත්නාවලී නාට්‍යාවෙහි ඉරණමට සම්පූදාය සුබාන්තයක් නිර්මාණය අගුල්ලය සුබාන්තයකි. සහංස්‍යා අනන්දයෙන් ප්‍රඥාව කරා මෙහෙය වීමේ ගුණයෙන් ආස්ථා වීම එහි මුඩා ලක්ෂණයකි. යථාරුපි වින්තනය අනුගමනය කළ අපරදිග නාට්‍ය සම්පූදාය තුළ දී ඉරණම අනුව සියල්ල සිදු වේ. එහි දී නාට්‍යකරුවා බෙදාන්තයක් නිර්මාණය කරයි. යථාරුපි බව පසෙක ලා පෙරදිග නාට්‍යකරුවා සුබාන්තයක් නිර්මාණය කරයි. නාට්‍යද්‍රව්‍යෙහි අරමුණ එකස්වරුපි වූව ද නාට්‍යද්‍රව්‍යෙන්හි පවත්නේ විසඳාග්‍රාහ්‍යතාවකි. මේ අනුව පෙනී යන්නේ ද්විතීය සාම්පූදායික ලදරු සමාජයේ උපත ලද්දා වූ රසිකත්වය තුළ ඉරණම යනු දේව හස්ථයක් බවයි. එය ඩුවා දැක්වීමට නාට්‍යකරුවා ස්වකිය සමකාලීන සමාජ තත්ත්වයන්ට අනුගත ව ස්වකිය නාට්‍ය නිර්මාණ බිජි කළ බව පෙනේ. මිනිසා හා අදාග්‍රාහ්‍යමාන සංසිද්ධීන්හි සට්ටනය සාහිත්‍යකරුවා ස්පර්ශ කර ඇති ආකාරය ර්චිපස් හා රත්නාවලී මගින් ගවේෂණය කිරීම මෙහි මුඩාහිලාඡය වේ. මේ සඳහා ‘ර්චිපස්’ හා ‘රත්නාවලී’ නාට්‍ය පෙළ ඇතුළු ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රයන් ද, ග්‍රීක නාට්‍ය කළාව හා තදනුබද්ධ අවශ්‍ය සාහිත්‍ය නිර්මාණ ද, පෙරදිග නාට්‍ය සාහිත්‍ය ද ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙස හාවිත කෙරේ.

ප්‍රමුඛ පද: සාදාග්‍රාහ්‍යතාව, දාජ්‍රේය, විසඳාග්‍රාහ්‍යතාව, සුබාන්තය, ගැටුම

1 ගාස්තුවේදී (විශේෂ) පළමු වසර, සිංහල අධ්‍යයනාංශය. koshila.madushani11@gmail.com